

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118396484
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:6118396484.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, proti žalovaným: N. U., nar. 19.03.1971, trvale bytom E., W., o zaplatenie 3.039,60 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 505,92 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 505,92 eura od 10.11.2018 do zaplatenia, a to do 45 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou upomínaciu súdu dňa 04.12.2018 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 3.039,60 eura, úrok vo výške 19% ročne zo sumy 3.039,60 eura od 10.11.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 3.039,60 eura od 10.11.2018 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Po čiastočnom späťvzati žaloby ešte v priebehu upomínacieho konania zostala predmetom konania suma 3.039,60 eura a úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 3.039,60 eura od 10.11.2018 do zaplatenia.

3. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 09.02.2011 bola medzi veriteľom - Poštová banka, a.s. a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver, a to vo výške 5.800,- eur. Žalovaný sa podľa zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach. V dobe od uzatvorenia zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“. V zmysle Obchodných podmienok pre úver, ak sa žalovaný dostal do omeškania s platením splátok, pôvodnému veriteľovi - Poštová banka, a.s. vznikol nárok požadovať od dlžníka (žalovaného), predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Pôvodný veriteľ si právo požadovať predčasné splatenie istiny úveru v súlade s Obchodnými podmienkami uplatnil, a to na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanému, následkom čoho sa stal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve zo strany banky nezaplatil dlžnú pohľadávku. V konaní je voči žalovanému uplatňovaná časť nesplatennej istiny úveru, ako aj zmluvné úroky vo výške 19 % (pozn. súdu: v tejto časti bola žaloba zobrať späť) a úroky z omeškania vo výške 5,25 %. Úroky sú uplatňované odo dňa nasledujúceho po dni poslednej platby žalovaného. Úhrady realizované

žalovaným boli započítané na úroky do dátumu poslednej platby, ktoré si žalobca v konaní neuplatňuje. Pohľadávka voči žalovanému so všetkými právami s ňou spojenými bola postúpená nasledovnými zmluvami: Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 09.02.2017, uzavretá medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. ako postupníkom. Aktuálnym veriteľom pohľadávky je žalobca. Predmetnými zmluvami o postúpení je preukázaný celý rad postúpení a tým aj aktívna vecná legitímácia žalobcu pre toto konanie. Žalobca ďalej uviedol, že pohľadávka bola voči žalovanému už súdne uplatňovaná, a to na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe vyhovel v celom rozsahu a vo veci rozhodol rozhodcovským rozsudkom zo dňa 27.06.2016, sp. zn. IA-C/1014/0106, právoplatným dňa 02.12.2016, vykonateľným dňa 06.12.2016. Dňa 06.03.2017 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, žiadosť o vydanie poverenia bola právoplatne zamietnutá. Žalobca vychádza zo skutočnosti, že pri zrušení rozhodcovského rozsudku ako aj pri zamietnutí, resp. zastavení exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku sa pre veriteľa znemožňuje vynúťiteľnosť plnenia voči svojmu dlžníkovi na podklade rozhodcovského rozsudku. Na obe situácie je potrebné nazerať analogicky a veriteľovi nemožno odpierať súdnu ochranu a nepriznanie jeho nároku v konaní na štátnom súde, ktoré bude viesť po zastavení exekučného konania len z toho dôvodu, že nedošlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, ktoré na rozdiel od zastavenia exekučného konania výslovne v zákone dáva veriteľovi možnosť pokračovania v konaní o zaplatenie po jeho zrušení, ktorého iniciovanie je závislé výlučne od vôle dlžníka. Žalovanému bola zaslaná výzva, žalovaný napriek tomu k dnešnému dňu žalobcovi nezaplatil v celom rozsahu dlžnú sumu. V doplnení žaloby na výzvu súdu žalobca ďalej uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalovaného došlo k podstatnému porušeniu zmluvných povinností zo zmluvy o úvere, a to tým, že neuhrádzal pravidelné mesačné splátky úveru riadne a včas, bol úver vyhlásený za predčasne splatný ku dňu 14.11.2013. Napriek zosplatneniu úveru nedošlo zo strany žalovaného k úhrade pohľadávky žalobcu, resp. nedošlo k úhrade riadne a včas. Finančné prostriedky, ktoré boli žalovaným uhrádzané, sú špecifikované v listine Aktuálny stav úveru pri položke „Zaplatené splátky“. Predmetná časť obsahuje dátum splátky, výšku mesačnej splátky a spôsob jej započítania, tzn. aká výška splátky bola započítaná na úroky a aká výška splátky bola započítaná na istinu. Žalovaný uhradil celkovo sumu vo výške 5.273,59 eura (pozn. súdu: v zmysle opravy žalobcu na č.l. 116 opravené na 5.294,08 eura). Žalobca si v konaní uplatňuje zostatok nesplatennej istiny vo výške 3.039,60 eura spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy uplatnenej istiny od 10.11.2018 do zaplatenia.

4. Žalobca ako dôkazy predložil Aktuálny stav úveru ku dňu 06.02.2017, Obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička-šikovná rezerva, Zmluvu o postúpení pohľadávok č. II/2017, Rozhodcovský rozsudok sp.zn. IA-C/1014/0106, Všeobecné obchodné podmienky, Zmluvu o úvere - konsolidácia č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.02.2011, Výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 04.11.2013, fotokópiu obálky, Výzvu na zaplatenie - predžalobnú výzvu zo dňa 26.11.2018, Podací hárok č. EPH145335846.

5. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená, k tejto sa nevyjadril.

6. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti žalovaného, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie doručené (na rube č.l. 112), svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

9. Pôvodný žalobca (Poštová banka, a.s.) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 09.02.2011 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej pôvodný žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 5.800,- eur, s úrokovou sadzbou vo výške 19% ročne, RPMN vo výške 20,74% a priemernou hodnotou RPMN vo výške 20,68%, pričom celková výška nákladov bola uvedená v sume 2.544,08 eura.

Žalovaný sa zaviazal splácať úver v 48 mesačných splátkach vo výške 182,07 eura. Prvá splátka bola splatná dňa 15.03.2011 a posledná splátka dňa 15.02.2015. Žalovaný sa dostal so splácaním úveru do omeškania, pričom pôvodnému žalobcovi na predmetný úver zaplatil celkom sumu 5.294,08 eura, ktoré skutkové tvrdenie žalobcu žalovaný nepoprel, preto sa považuje za nesporné, keď zároveň uhradenie sumy 5.294,08 eura pred podaním žaloby vyplýva aj z Aktuálneho stavu úveru ku dňu 06.02.2017. Z Výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 04.11.2013 vyplýva, že pôvodný žalobca oznámil žalovanému, že úverová pohľadávka sa stala k 04.11.2013 predčasne splatnou v celom rozsahu. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. II/2017 zo dňa 09.02.2017 bola pohľadávka pôvodného žalobcu postúpená na súčasného žalobcu.

10. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

11. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. d), g), h) a i) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

15. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

16. Podľa § 19 ods. 1 až 4 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. (1) Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej

ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. (2) Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere. (3) Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. (4)

17. Podľa Prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z.:

I. Základná rovnica vyjadrujúca rovnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru na jednej strane a splátok a poplatkov na strane druhej

Základnou rovnicou, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej, je:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-tk} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-Sl}$$

Význam symbolov:

- X je ročná percentuálna miera nákladov,
- m je číslo posledného čerpania,
- k je číslo čerpania, preto $1 \leq k \leq m$,
- C_k je výška čerpania k,
- tk je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, preto $t_1 = 0$,
- m' je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov,
- l je číslo splátky alebo platby poplatkov,
- D_l je výška splátky alebo platby poplatkov,
- Sl je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov.

Poznámky:

- a) Čiastky zaplatené obidvoma zmluvnými stranami v rôznom čase nemusia byť rovnaké a nemusia byť zaplatené v rovnakých intervaloch.
- b) Začiatkový dátum je dátum prvého čerpania.
- c) Intervaly medzi dátumami použitými pri výpočtoch sú vyjadrené v rokoch alebo v zlomkoch roka. Rokom sa rozumie 365 dní (alebo 366 dní pri priestupných rokoch), 52 týždňov alebo 12 rovnakých mesiacov. Rovnakým mesiacom sa rozumie mesiac, ktorý má 30,41666 dní (t. j. 365/12), bez ohľadu na to, či je rok priestupný, alebo nie je.
- d) Výsledok výpočtu sa vyjadruje s presnosťou aspoň na jedno desatinné miesto. Ak sa hodnota číslice na nasledujúcom desatinnom mieste rovná alebo je väčšia ako 5, číslica na danom desatinnom mieste sa zvýši o jeden.
- e) Táto rovnica sa dá prepísať pomocou jedného súčtu a pojmu tokov (A_k), ktorý bude kladný alebo záporný podľa toho, či vyjadruje výbery alebo vklady v obdobiach 1 až k, a vyjadrený v rokoch, t. j.:

n

$$S = \sum_{k=1} Ak (1 + X)^k$$

S je súčasný stav tokov; ak je cieľom zachovať rovnováhu tokov, táto hodnota bude nulová.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

20. Podľa § 53 ods. 8 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

24. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Poštová banka, a.s.) ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá úverová zmluva, ktorou právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi spotrebiteľský úver vo výške 5.800,- eur. Žalobca je v konaní aktívne legitimovaný z dôvodu postúpenia pohľadávky od právneho predchodcu. Právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 250/2007 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady lex specialis derogat legi generali má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka

na spotrebiteľské vzťahy (v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 veta posledná OZ) sa pritom nevzťahuje len na vzťahy založené po jeho účinnosti. Uvedené ustanovenie nadobudlo účinnosť dňom 01.04.2015, pričom právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenie, preto sa od jeho účinnosti vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Súd pritom poukazuje napr. na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 MCdo 14/2014 zo dňa 21.04.2015, v ktorom dovolací súd uviedol, že ustanovenie § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

26. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj nie je v zmluve vôbec uvedený. Nie je možné za uvedenie tohto údaju považovať vetu pod tabuľkou v čl. 3, kde sa uvádza, že „celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom“. Jednak, zákonom požadovaná náležitosť zmluvy je uvedenie „celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“, a nie uvedenie „celkovej čiastky úveru“, čo je úplne iný termín a tomuto zodpovedá suma 5.800,- eur. Okrem toho, z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) je zrejmé, že zákon vyžaduje tento údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, „vypočítaný“, t.j. vyžaduje uvedenie konkrétnej sumy v správnej výške, čo splnené nebolo. Navyše, súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom (ktoré sú uvedené v tabuľke v čl. 3 zmluvy) by ani nebol správnym údajom o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Je tomu tak z dôvodu, že celková výška nákladov bola uvedená v nesprávnej výške 2.544,08 eura, hoci náklady spotrebiteľa predstavujú sumu 2.939,36 eura ($182,07 \text{ eura} \times 48 \text{ splátok} = 8.739,36 \text{ eura}$ mínus suma úveru 5.800,- eur = 2.939,36 eura), príp. sumu 2.552,- eur v prípade splátky bez poplatku za poistenie 8,07 eura ($174,- \text{ eur} \times 48 \text{ splátok} = 8.352,- \text{ eur}$ mínus suma úveru 5.800,- eur = 2.552,- eur). Zo všetkého uvedeného dospel súd k závere, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a spotrebiteľ nemal ani možnosť sa k takémuto údaju dopracovať. V zmluve tiež chýba náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a to adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ak by sa i požadovaný údaj uvádzal v obchodných podmienkach, uvedené by nepostačovalo, pretože z dôvodu, že ide o náležitosť zmluvy vyžadovanú zákonom, uvedený údaj musí byť uvedený zreteľne a výslovne v rámci ustanovení zmluvy, kde uvedený nie je. Rovnako v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 182,07 eura bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Ďalej súd zistil, že okrem toho, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, neobsahuje ani riadne uvedenú RPMN, keď tento údaj je uvedený vo výške 20,74%, avšak táto hodnota nebola určená správne. Súd pre výpočet použil vzorec podľa prílohy č. 2 ZoSÚ uvedený v odseku 17. odôvodnenia rozsudku, pričom správny údaj o výške RPMN je podľa tohto výpočtu 24,10%. Súd mal za to, že pri výpočte bolo potrebné vychádzať z výšky splátky vrátane poplatku za poistenie (viď § 2 písm. i) a g) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), pretože poistenie nebolo individuálne dojednané, pričom žalovaný nemal možnosť uzavrieť zmluvu bez poistenia (viď formulácia textu žiadosti o poistenie v čl. 2) zmluvy). Keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa (správny údaj je vyšší), nastáva dôsledok v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy).

27. V súvislosti s vyššie uvedeným odkazuje súd na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/98/2018-135 zo dňa 19.03.2019 v obdobnej veci totožného žalobcu, v ktorom odvolací súd uviedol, že „z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že v úverovej zmluve nie je uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a to ani jej presným vyčíslením, ani iným zrozumiteľným

spôsobom v zmysle článku 10 ods. 2 písm. g) smernice EP a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.4.2008 o spotrebiteľskom úvere, ktorej úplnou transpozíciou je ZoSÚ, ktorý túto povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza v § 9 ods. 2 písm. j) v znení účinnom do 31.12.2012 a v súčasnosti účinnom znení v § 9 ods. 2 písm. h). V uzavretej úverovej zmluve sú jej podstatné zákonné náležitosti uvedené v tabuľkovej forme, okrem uvedenia celkovej čiastky, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť a ktorá je iba slovnou popísaná ako „celková čiastka úveru“ drobným písmom pod ostatnými náležitosťami tak, že ide o súčet úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Vychádzajúc z tohto slovného vyjadrenia a údajov v zmluve, keď výška úveru je 2.000 eur a celkové výška nákladov 1.801,64 eur, celková čiastka (úveru), ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť, predstavuje 3.801,64 eur. Vychádzajúc ale aj z počtu a výšky dohodnutých splátok úveru, t.j. 72 splátok po 53 eur, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, predstavuje 3.816 eur. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, nie je vyjadrený dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúcim pochybnosti u spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a teda tento obligatórny údaj v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje.“

28. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá (ani nemal) nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatkov za poistenie, poplatkov za splátku v hotovosti, ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného, pričom všetky platby žalovaného bolo potrebné započítať výlučne na istinu úveru. K poplatku za poistenie súd ešte uvádza, že v zmluve o úvere v časti, ktorá bola jediná individuálne dojednaná, sa uvádza len, že žalovaný žiada o základný súbor poistenia a spĺňa podmienky, v zmluve sa neuvádza ani len výška mesačnej splátky poistného. Zo zmluvy a jej spoločných ustanovení nie je možné vyvodiť záver, že bola uzatvorená konkrétna poistná zmluva so základnými obsahovými náležitosťami v zmysle § 788 ods. 2 OZ (výška poistného plnenia, výška poistného, splatnosť poistného, stanovenie, či ide o jednorazové alebo bežné poistné, poistná doba, údaj o tom, či sa oprávnená osoba bude podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, vymedzenie práv a povinností zmluvných strán, výška odkupnej hodnoty) a nie je ani zrejmé, kto je poisťiteľ z poistnej zmluvy. Predovšetkým pre poistnú zmluvu je v zmysle § 791 ods. 1 OZ predpísaná písomná forma a žalobca žiadnu písomnú poistnú zmluvu so základnými náležitosťami (tzv. zákonné minimum) súdu nepredložil. Žalobca tak nepreukázal existenciu poistnej zmluvy, z ktorej by mu vyplýval nárok na už zaplatené poistné, preto je potrebné zaplatenú čiastku započítať na istinu.

29. Ako už súd uviedol, predmetný spotrebiteľský úver sa považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca (ako právny nástupca pôvodného veriteľa) nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. Keďže žalovaný z poskytnutého úveru vo výške 5.800,- eur zaplatil celkom sumu 5.294,08 eura, zostáva mu uhradiť zvyšnú časť istiny vo výške 505,92 eura, na zaplatenie ktorej sumy ho súd zaviazal vo výroku I. rozsudku.

30. Keďže žalovaný peňažný záväzok včas a riadne nesplnil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného popri plnení istiny vo výške 505,92 eura i úrok z omeškania, pretože ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. K zosplatneniu úveru došlo ku dňu 04.11.2013, ktorá skutočnosť nebola medzi stranami sporná. S poukazom na nariadenie vlády SR č. 87/1995 Zb. by mal žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. odo dňa nasledujúceho po zosplatnení vo výške 8,50% ročne. Keďže si však žalobca uplatnil úrok z omeškania až odo dňa 10.11.2018 a vo výške 5,25% ročne, súd mu z priznanej sumy 505,92 eura takýto úrok z omeškania priznal, keďže nemôže prekročiť žalobu a priznať viac.

31. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú v časti o zaplatenie istiny vo výške 505,92 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 505,92 eura odo dňa 10.11.2018 do zaplatenia, preto jej vo výroku I. rozsudku vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. zamietol.

32. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3)

33. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného, určil súd žalovanému na plnenie v súlade s § 232 ods. 3 CSP primerane dlhšiu lehotu 45 dní od právoplatnosti rozsudku.

34. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

35. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

36. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

37. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

38. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

39. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd aplikoval ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola priznaná suma 505,92 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 17% a hrubý úspech žalovaného 83%, a teda konečný čistý úspech žalovaného je 66% (83-17). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalovaného voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 66% trov konania. Súd však žalovanému s poukazom na čl. 4 ods. 2 CSP a čl. 17 CSP nárok na náhradu trov konania vo výroku III. rozsudku nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd mal pritom za to, že v súlade s čl. 17 CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).